

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Sanctæ Mariæ Dolensis & sancti Iohannis Angeliacensis Abbatibus
Bituricensis & Xanctonensis diocesum, & Archidiacono Bituricensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

Cenadiensem Episcopum loci dioecesanum monere prudenter & efficaciter inducere non postponas ut pro suis iustitiis, quas de ipsis esset possessionibus percepturus, ab eodem Comite moderatam recompensationem recipiat, & superabundantem gratiam recognoscat quam ei facimus in hac parte, cum in huiusmodi fundo absque omni recompensatione libera posset Ecclesia fabricari, sicut Hospitalariis & Templariis aliisque nonnullis per privilegia est concessum. Quod si monitis tuis memoratus Episcopus acquiescere forte nollet, tu id auctoritate nostra sublato cujuslibet contradictionis & appellationis obstaculo exequi non omittas, recipiens in utroque casu praefatum fundum in jus & proprietatem apostolicæ sedis per publicum instrumentum, & concedens eidem ædificandi Ecclesiam in eodem liberam facultatem. Præterea cum idem Comes decimas quas praefato Episcopo persolvere consuevit, eidem Ecclesiæ cupiat assignari, compensatione propter hoc ipsi exhibita competenti, volumus & mandamus ut eundem Episcopum monere ad hoc prudenter & efficaciter inducere non retardes. Datum Laterani II. Kal. Iulij, anno tertio decimo.

ABBATI ET CONVENTUI
sancti Germani de Pratis Parisiensis.

*Epist. 90.
De muris urbis Paris.*

Cum per medium vinearum vestrarum infra parrochiam sancti Sulpicii positarum, quæ ad vestrum monasterium pertinet pleno jure, ad munitionem civitatis Parisiensis construantur de novo muri, sicut ex vestra insinuatione didicimus, provideri super hoc vobis auctoritate apostolica petiistis. Ne igitur huiusmodi occasione murorum parrochiale jus in monasterij vestri dispendium immutetur, præsentium vobis auctoritate concedimus ut idem jus in ædificiis ejusdem parrochiæ construendis & ipsorum habitatoribus habeatis quod in ipsius veteribus ædificiis & habitatoribus eorundem dinoscimini hæcenus habuisse. Nulli ergo &c. hanc paginam nostræ concessionis infringere vel ei &c. usque incursum. Datum Laterani IV. Kal. Iulij, pontificatus nostri anno tertio decimo.

E I S D E M.

*Epist. 91.
Confirmatur
eis privilegium
Lucij Papæ.*

Quanto specialius monasterium vestrum beati Petri juris existit, & majorem devotionem apostolicæ sedi sapius exhibetis, tanto celerius, ubi cum Deo possumus, petitiones vestras admittimus, & indemnitati monasterij vestri volumus

attentius providere. Eapropter ad exemplar felicis recordationis Lucij Papæ prædecessoris nostri auctoritate apostolica prohibemus ne illi qui terras, vineas, aut domos censuales nomine vestro tenent, aliis ad majorem censum sine assensu vestro concedant, neque alienis personis vel Ecclesiis in eis sine vestra licentia pensionem aliquam annuatim solvendam assignent, per quæ monasterio vestro dispendium valeat provenire. Nulli ergo &c. hanc paginam nostræ prohibitionis infringere vel ei &c. usque incursum. Datum Laterani V. Kal. Iulij &c.

SANCTÆ MARIÆ DOLENSIS
*& sancti Iohannis Angelicæ Abbatis
Biuricensis & Xantonensis dioecesanæ,
& Archidiacono Biuricensis.*

EX parte venerabilis fratris nostri Burdegalenis Archiepiscopi per dilectum filium G. procuratorem ejusdem fuit propositum coram nobis quod cum venerabilis frater noster Turonensis Archiepiscopus de mandato nostro insisteret, & tam gravamen Petragoricæ Ecclesiæ metropolitico sibi jure subiectæ, quæ magnis dispendiis & laboribus diutius fuerat fatigata, quam consueta quorundam malitia consecrationem Petragoricæ Episcopi volentium impedire, accelerandam ipsius consecrationem Episcopi perurgerent, & non nisi tres tantum Episcopi essent in Burdegalenfi provincia tunc præsentis, venerabili fratri nostro Pictavenfi Episcopo, qui ex quo promotus fuit in Episcopum, nunquam metropolitanam Ecclesiam postmodum visitavit, licet pluries vocatus fuerit ad eandem, in virtute obedientiæ ac sub debito juramenti quo Ecclesiæ Burdegalenfi tenetur, pœna suspensionis adjecta, præcepit ut ad consecrationem ipsius Episcopi properaret. Et ut omnis occasionis materia tolleretur, licet nullum periculum immineret, cum generales treugæ inter Francorum & Angliæ Reges inire servarentur, tam per litteras Senescalci Regis Angliæ, qui regalium negotiorum procuratorem habebat in eisdem partibus generalem, quam per venerabilem fratrem nostrum Henricum Episcopum Xantonensem, qui eum securum ducere ac reducere promittebat, securum conductum preparavit eidem. Sed idem & venire postposuit, & suspensionis sententiam non servavit. Cumque postmodum idem Archiepiscopus ad locum quem de nuntiorum ipsius Episcopi voluntate in Pictavenfi diocesi

diocesi assignarat, ut tunc saltem praedictentem inobedientiam per obedientiam redimeret subsequenter, praefixo termino cum aliis Episcopis convenisset, idem Pictavenis venire contempsit. Ut autem idem Archiepiscopus omnem ipsius contumaciam superaret, diem & locum alium in Pictaveni diocesi assignavit; ubi cum ceteri suffraganei eidem Pictaveni Metropolitanus sui exponerent questionem, ipse quod venire non omiserat propter contemptum vel odium Ecclesiae vel personae, sed propter metum Regis Angliae se obtulit juraturum. Sed cum hoc memoratus Archiepiscopus sibi ab eisdem suffraganeis expositum acceptaret, idem Pictavenis se obtulisse juramentum hujusmodi contradixit. Propter quod & latam in eum per ipsum suspensionis sententiam confirmari & debitam sibi poenam infligi pro tanta contumacia postulabat. Procurator vero ejusdem Episcopi proposuit ex aduerso quod licet olim dicto Archiepiscopo dederimus in mandatis ut ad loca suspecta eundem Episcopum non vocaret, ipse tamen mandato nostro contempto ad ea loca pro consecratione ipsius Petragoricensis vocabat eundem ad qua, propter Brabantionum & capitalium inimicorum suorum infidias, sine proprii corporis periculo accedere non audebat. Vnde tam propter haec quam propter alia qua inferebat gravamina nostram audientiam appellavit, tam per litteras suas quam per W. Archidiaconum suum & alios Clericos suos legitime se excusans. Cum autem apud Chelsum, ubi de venerabilium fratrum nostrorum Xanctonenis & Engolismensis Episcoporum consilio Archiepiscopus & ipse convenerant, excusationes suas esse iustas per testes omni exceptione majores fuerit probare paratus, & idem Archiepiscopus hoc recipere noluisse, super hoc ab eo exigens juramentum, ipse appellationem primo interpositam innovavit; sed Archiepiscopus, appellatione contempta, suspensionis sententiam protulit in eundem. Vnde tam dictam sententiam quam quicquid post appellationem in ejus est praedictum attentatum petit irritari. Cum autem nobis non constiterit de praemissis, contentionem hujusmodi de procuratorum consensu tali providimus moderamine sopiendam, ut praefatus Episcopus coram vobis exhibeat juramentum quod nec in contemptum Archiepiscopi memorati nec ut ipsius se jurisdictioni subduceret, sed propter

Tom. II.

metum hostilem, ad consecrationem Petragoricensis Episcopi accedere detrectavit. Quo praestito coram vobis, latam in ipsum suspensionis sententiam revocari faciatis per praefatum Archiepiscopum ad cautelam, nec ei deputetur ad poenam quod post suspensionem hujusmodi divina officia celebravit. Alioquin usque ad satisfactionem idoneam dicta suspensionis sententia inviolabiliter observetur. Quocirca discretioni vestrae per apostolica scripta mandamus quatinus quod a nobis taliter est provisum, faciatis per censuram ecclesiasticam appellatione remota executioni mandari, nullis litteris obstantibus, si qua apparuerint a sede apostolica praeter assensum partium impetratae. Quod si non omnes &c. duo vestrum &c. Datum Laterani v. Kal. Iulij, pontificatus nostri anno tertio decimo.

E I S D E M.

Significante venerabili fratre nostro Burdegalensi Archiepiscopo nos accepisse noscatis quod cum venerabili fratri nostro Pictaveni Episcopo suffraganeo suo ad querelam subditorum ipsius poena suspensionis adjecta inhibere curasset ne pecuniarias procuraciones ab Ecclesiis quas non visitabat exigeret, vel collectas majores quam praedecessores sui facere consueverant, in subditis sibi Ecclesiis exerceret, idem, ejus inhibitione contempta, & pecuniam pro procuracionibus & collectas solito majores exegit, suspensionis sententiam, in quam propter hoc incidit, non observans. Ad expellendum quoque Rupertarios & Bramantiones de Burdegalensi provincia sibi auxilium, prout praestita fide promiserat, non impendit, inhibens & impediens ne ipse Pictavensem diocesim ex officio suo visitans procuracionibus consuetis & debitis honoretur. Clericos quoque quos dictus Archiepiscopus ad praesentationem vicarij sui, eodem Episcopo non existente in diocesi, ordinarat, ab ordinum susceptorum ab eo executione suspendit, nec voluit ad mandatum ipsius eandem suspensionis sententiam relaxare, sententias excommunicationis ab eodem Episcopo in subditos suos latas, quas idem Archiepiscopus auctoritate metropolitana iustitia exigente confirmat, eo inconsulto, nullaque super hoc obtenta potestate, relaxans. Quandam insuper pecuniae quantitatem ab Helia praedecessore suo mutuatam Episcopo Pictaveni & in ultima ejus voluntate ad fabricam Burdegalensis Ec-

*Epist. 91.
Adversus eundem Episcopum.*

M m m